

วันฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า

(วันอาทิตย์ที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก เราเรียกครอบครัวของพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟว่า “ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์” แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าพวกท่านไม่มีปัญหาในชีวิตครอบครัวเลย เหมือนทุกครอบครัวที่ต้องแบกกางเขน ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องแบกกางเขนที่ทับถมลงมายังพวกท่านอย่างไม่จักหยุดหย่อนด้วยเช่นกัน เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เราจะพบว่ามีความมากมายและหนักหนาสาหัสที่ทุกคนในครอบครัวนี้ต้องแบกร่วมกัน

ลองจินตนาการดูว่าจะมีใครสักกี่คนในสมัยนั้นที่เชื่อว่าแม่พระทรงตั้งครรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า บางคนอาจเข้าใจผิดและคิดว่าพระนางและนักบุญโยเซฟ “ชิงสุกก่อนห่าม” ใครจะรู้ได้? ยิ่งกว่านั้น หลังจากตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าผ่านทางทูตสวรรค์กาเบรียลแล้ว พระนางตกอยู่ในสถานการณ์ลำบาก เพราะตามบทบัญญัติของชาวยิวหญิงที่ตั้งครรรค์ก่อนที่จะครองชีวิตร่วมกันกับสามี ถือว่าทำผิดประเวณีและต้องถูกทรมานจนตาย ดังที่เราทราบเมื่อนักบุญโยเซฟทราบเรื่องนี้ ท่านได้วางแผนที่จะถอนหมั้นอย่างเงียบๆ ถ้าท่านไม่ยอมรับพระนางเป็นภรรยาตามคำสั่งของทูตสวรรค์และเรื่องการตั้งครรรค์ถูกเปิดเผย พระนางต้องตายอย่างไร้ข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

เมื่อถึงเวลาที่แม่พระจะมีพระประสูติกาล พระนางทรงให้กำเนิดพระกุมารในถ้ำเลี้ยงสัตว์ เอาผ้าพันพระวรกายและวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีห้องพักแรมในเมืองเบธเลเฮมเลย ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมัทธิวได้เล่าให้เราฟังว่าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องอพยพหนีตายไปยังประเทศอียิปต์ เพราะกษัตริย์เฮโรดกำลังสืบหาพระกุมารเพื่อประหารชีวิต (เทียบ มธ 2:13-15, 19-23) การเดินทางไปประเทศอียิปต์สมัยนั้นคงไม่สะดวกเหมือนปัจจุบัน ต้องเดินทางทะเลทรายที่ร้อนระอุ และการดำเนินชีวิตท่ามกลางคนแปลกหน้าก็ไม่ใช่ง่ายเลย ที่นั่นครอบครัวศักดิ์สิทธิ์คงประสบความทุกข์ยากลำบากไม่น้อย เมื่อพระเยซูเจ้าทรงมีพระชนมายุได้ 12 ปี นักบุญโยเซฟและแม่พระได้พาพระองค์ไปฉลองปัสกาที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ตอนกลับเกิดการพลัดหลงกัน พระเยซูเจ้ายังคงอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม โดยที่ท่านทั้งสองไม่รู้เพราะคิดว่าคงอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทางกลับเมืองนาซาเร็ธ ผ่านไปหนึ่งวันท่านทั้งสองจึงเริ่มตามหา เมื่อท่านทั้งสองไม่

พบพระองค์ จึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็มและพบพระองค์ที่นั่นท่ามกลางบรรดาธรรมาจารย์ แนนอน ท่านทั้งสองคงเป็นทุกข์และกังวลมากระหว่างเที่ยวตามหาพระเยซูเจ้า

จากนั้น พระคัมภีร์ของเราไม่ได้พูดถึงนักบุญโยเซฟอีกเลย เป็นไปได้ว่าท่านได้เสียชีวิตก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงเริ่มภารกิจการเทศน์สอนของพระองค์อย่างเปิดเผย ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของนักบุญโยเซฟคงนำความทุกข์โศกเศร้าอย่างมหันต์มาสูครอบครัวศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่ต้องสงสัย แม่พระและพระเยซูเจ้าคงต้องลำบากและทำงานหนักมากยิ่งขึ้นเพราะขาดหัวหน้าครอบครัว ในระหว่างชีวิตที่เปิดเผยของพระเยซูเจ้า แม่พระคงเป็นทุกข์และกังวลใจเกี่ยวกับบุตรชายเพียงคนเดียวของพระนางมาก ก่อนหน้านี้เมื่อพระนางและนักบุญโยเซฟพาพระกุมารไปถวายแด่พระเจ้าในพระวิหารสิเมโอนเคยกล่าวกับพระนางว่า **“ส่วนท่าน ดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน”** (ลก 2:35) เราลองจินตนาการความรู้สึกของผู้เป็นแม่ เมื่อพระเยซูเจ้ากลับมาที่เมืองนาซาเร็ธ ประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกันในบ้านที่พระองค์ประทับอยู่ จนทำให้พระองค์และบรรดาศิษย์ไม่มีเวลาแม้แต่จะรับประทานอาหาร และเมื่อพระญาติของพระองค์ได้ยินเช่นนี้ ก็ออกไปกุมตัวพระองค์ไว้เพราะคิดว่าทรงเสียพระสติ (เทียบ มก 3:20-21) พระนางคงไม่สบายใจและเจ็บปวดมากๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังมีคนกล่าวหาพระเยซูเจ้าว่าทรงเป็น **“นักกินหนักดื่ม เป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษีและคนบาป”** (ลก 7:34) พระนางยิ่งสะเทือนใจมากขึ้น เมื่อบรรดาผู้นำศาสนาและผู้มีอำนาจปกครองเริ่มตั้งตนเป็นศัตรูกับพระเยซูเจ้า ความเจ็บปวดและความทุกข์ใจของพระนางยิ่งทวีมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ และช่วงเวลาแห่งความทุกข์โศกเศร้าที่สุดของพระนางก็มาถึง เมื่อพระนางต้องเฝ้ามองพระบุตรของพระนางสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเยี่ยงนักโทษผู้ต้องโทษด้วยคดีอุกฉกรรจ์คนหนึ่ง

ถ้าจะถามว่าอะไรที่รวมสมาชิกของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เข้าด้วยกันและทำให้พวกท่านสามารถร่วมใจกันฟันฝ่าความทุกข์ยากลำบากและกางเขนต่างๆ ที่ถมทับลงมายังครอบครัวของพวกเขา? คำตอบคือ ความรักที่สมาชิกมีต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน นั่นคือ ความรักของพระเยซูเจ้าที่มีต่อนักบุญโยเซฟและแม่พระ และความรักของนักบุญโยเซฟและแม่พระที่มีต่อพระเยซูเจ้า รวมทั้งความรักของท่านทั้งสามที่มีต่อพระบิดาเจ้าสวรรค์ด้วย เราสามารถเห็นความรักของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อพระมารดาของพระองค์ เมื่อพระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงกังวลพระทัยเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของพระนาง จึงทรงฝากพระนางไว้กับนักบุญยอห์น ศิษย์ที่พระองค์ทรงรัก และศิษย์คนนี้ก็รับพระนางไปอยู่ที่บ้านและดูแลเอาใจใส่พระนาง (เทียบ ยน 19:26-27)

พี่น้องที่รัก สิ่งที่ยึดครอบครัวของเราเข้าด้วยกันในยามที่เผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากคือความรักและการให้อภัยกันและกัน จำไว้เสมอว่าสุดท้ายความรักก็ชนะ แม้ว่าอาจต้องใช้เวลานานก็ตาม การตัดเตือน การอบรมสั่งสอน และการลงโทษเป็นสิ่งจำเป็น แต่ต้องทำด้วยความรักเสมอ ถ้าเราทำให้ครอบครัวของเราเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความรัก เป็นสถานที่ที่สมาชิกแต่ละคนสามารถสัมผัสกับความหวังโย ความเห็นอกเห็นใจ และความจริงใจได้ ครอบครัวของเราจะประสบผลสำเร็จและมีความสุข ให้สมาชิกครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เป็นแบบอย่างแก่เราในการฟันฝ่าอุปสรรค ความทุกข์ยากลำบาก และวิกฤติการณ์ต่างๆ ที่โหมกระหน่ำเข้ามาหาครอบครัวของเราโดยอาศัยความรักที่มีต่อกันและกัน และความไว้วางใจในความรักของพระเจ้า และให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อทุกครอบครัวในโลกนี้ที่กำลังประสบปัญหาและเผชิญหน้ากับความไม่เข้าใจกันซึ่งอาจนำไปสู่การแตกแยก ขอให้พวกเขามั่นใจในความรักของพระเจ้าและไว้วางใจในความช่วยเหลือของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**